

Mindretal ved at vedtage denne Ændring. Der kan naturligvis med Hensyn til Formen være meget at sige. f. Ex. angaaende Kommunelaanene og ogsaa mod andre Ting. Der kan være flere Ting at forandre med Hensyn til Formen af denne Ændring; men det har jo ogsaa Forslagsstillerne gjennem deres Ordfører erklæret sig villige til: at forandre Formen for Ændringsforslaget, efter som Udtalelserne kunne falde her ved 2den Behandling. Derfor forekommer det mig, at vi skulle gaa lidt videre end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, som vel har Sympathi for Sagen, men den gaar ikke længer, end at han anbefaler os Jænting at gøre. Nei, lad os gaa videre og hjælpe til, at vi faae dette Ændringsforslag vedtaget. Jeg vil, da der er kritiseret af den ærede sidste Taler ligeoverfor Livsforsikringsanstalten, dog paa eet Punkt give Styrelsen en Anerkjendelse. Jeg har havt Leilighed til at erfare, at den Direktion, der nu staar i Spidsen for Livsforsikringsanstalten, navnlig dens første Direktør, har gjort sig alvorlig Flib for at faa dem, der søge Laan hos Livsforsikringsanstalten, saavidt muligt for extraordinære Udgifter. Livsforsikringsanstaltens Styrelse skal have Tak for, at den har gjort, hvad den kunde, for at Laantagerne ikke komme i Sagførernes Møer — ja jeg veed nok, det er farligt at sige, men jeg siger det alligevel, det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth) er her jo ikke i Dag, — jeg siger, det skal Livsforsikringsanstaltens Styrelse have Tak for. Sagen er jo den, at i Almindelighed er det saadan, at naar en Mand skal laane, og man giver Udskilling til en Mellemmand for at faae Laanet, kommer han dybere i Gjæld, end han var i Forveien. Nu veed jeg af bestemt Erfaring, at Livsforsikringsanstaltens Direktør har gjort sig al mulig Uleilighed for, at der ingen Mellemmand skulde være, ja, han har endog gaaet saa vidt, at naar der var en Sagfører, som var kjendt ude i Landet som en, der tager fat paa Folk for at faa dem, naar han kan komme til det, saa har en saadan Sagfører slet ikke kunnet komme i Forbindelse med denne Anstalt. Det siger jeg Direktionen Tak for. Det er virkelig godt gjort, om disse Institutioner vilde behynde af egen Drift at tage Hensyn til dem, som skulle laane, og gjøre, hvad de kunne, for at de Folk, som skulle laane, ikke synke dybere ned. Landboerne have en vis Skræk baade for at laane Penge og for at forandre Laan. De Herrere udtale deres Forundring over, at disse 5 Millioner ikke allerede ere optagne; men det er for en Del, fordi Landboerne i Almindelighed have en stor Frygt

for at gaa til at forandre deres Prioriteter. De vide, at selv om de ogsaa muligens under disse Forhold kunne faae billigere Laan, saa skal der dog Stimpling og Tinglæsning og saa videre til; deraf denne Skræk hos Landmændene. Derfor tie de hellere stille og sidde med deres 4½ pCt. Jeg har fundet Anledning til at udtale denne Anerkjendelse her, og jeg vil opfordre andre Institutioner til at tage lige saa nobelt paa Laansøgerne, som Direktionen i Livsforsikringsanstalten har gjort. Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale at stemme for Mindretallets Forslag og opfordre ærede Medlemmer til saa meget som muligt at udstrække deres Sympathi videre, end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds' Sympathi naaer.

Finansministeren (Christrup): Jeg maa først udtale min Anerkjendelse af, at det samlede Udvalg har sluttet sig til Lovforslaget i det Store og Hele, om der end paa enkelte Punkter har været afvigende Anskuelser til Stede. Hvad de stillede Ændringsforslag angaar, skal jeg udtale, at jeg ikke har Noget at indvende mod Ændringsforslag under Nr. 1 med tilhørende Underændringsforslag, der jo som den ærede Ordfører angav, er et korrektere Udtryk for den Tanke, som er nedlagt i det oprindelige Ændringsforslag, og i nøie Forbindelse med Ændringsforslag under Nr. 1 staar jo Ændringsforslag under Nr. 3. Derimod kan jeg ikke tiltræde Ændringsforslag under Nr. 2, som gaar ud paa at forhøje den angivne Bonusudbetaling med 15 pCt. Den ærede Ordfører bemærkede, at han ikke kunde se, at der var nogen Grund til at skjæle mellem den Binding, Anstalten havde havt ved gunstigere Dødelighedsforhold, og den Binding, der kom af en Anbringelse af Pengene til højere Rente end 4 pCt. og Kursvinding paa Effekter. For mig staar det saaledes, at der er en meget betydelig Forskjel paa disse to Forhold. Med Hensyn til Dødeligheden antager jeg, at vi ere fuldt berettigede til at gaa ud fra, at de gunstigere Forhold, den mindre Dødelighed her i Landet, ikke let vil forandre sig. Jeg antager, at den nærmest maa tilskrives gunstigere hygieiniske Forhold i det Hele taget, og naar der ikke støder noget. Særligt til, saa vil det ogsaa vise sig i Fremtiden, at Dødelighedsforholdene her i Landet ville være gunstigere end beregnet i 1871. Hvad derimod den anden Rube til Overkubdets Indvinding for Livsforsikringsanstalten angaar, maa jeg meget bestemt benegte, at man er berettiget til paa Grundlag af 15 Aars Erfaring at an-